

Γιατί μας αφορά όλες και όλους η 16^η Φεβρουαρίου

Όλοι και όλες έχουμε, αναμφίβολα, προσέξει το μπαρ-ρεστοράν-φερράρι κλαμπ DaVinci, που δεσπόζει στην αρχή της Αγίου Ιωάννου, τον κεντρικότερο δρόμο της Αγίας Παρασκευής. Λίγες και λίγοι όμως πρόσεξαν τη σταδιακή μεταμόρφωση του χώρου από το 2004 μέχρι σήμερα, από νηπιαγωγείο με χώρους πρασίνου στο σημερινό τερατούργημα. Τι συνέβη τελικά με το «κτήμα Σιστοβάρη» όπως είναι γνωστό και για τι προοριζόταν;

Το κτήμα αυτό, ιδιοκτησία του Αθανασίου Σιστοβάρη προοριζόταν σύμφωνα με τη διαθήκη του, να αποδοθεί οριστικά στο δήμο της Αγίας Παρασκευής για κοινωφελείς σκοπούς, 50 χρόνια μετά το θάνατό του (1975). Υποχρέωση των κληρονόμων παράλληλα, μέχρι την απόδοση του κτήματος, είναι η ήπια χρήση του. Παρόλα αυτά ο κληροδόχος του κτήματος, παρακάμπτοντας οποιοδήποτε νομικό περιορισμό, το πούλησε στην εταιρεία Σαμουρέλη. Αυτός με τη σειρά του παραβιάζοντας κάθε νόμο προσέβαλε την διαθήκη επί της ουσίας χτίζοντας το DaVinci, εξασφαλίζοντας έτσι την κατοχύρωση του χώρου και την ιδιωτικοποίησή του. Καθορίζει δηλαδή με το έτσι θέλω την χρήση του μόνο από τους νεόπλουτους ιδιοκτήτες φεράρι και όχι για τους κατοίκους της Αγίας Παρασκευής στους οποίους θα έπρεπε να ανήκει, μετατρέποντας το χώρο σε ναό του σύγχρονου lifestyle. Παράλληλα, το πεζοδρόμιο έξω από το κατάστημα είναι για την αποκλειστική χρήση των πελατών του, καθιστώντας δύσκολη την πρόσβαση του από τους περαστικούς καθώς λειτουργεί ως παρκινγκ. Από την άλλη, σε αυτήν την σαρωτική επέλαση της εταιρείας Σαμουρέλη και του καταναλωτικού αυτισμού που περικυκλώνει σιγά -σιγά την Αγίου Ιωάννου η στάση των δημοτικών παρατάξεων ήταν ασαφής έως και συναινετική, αφού δεν έκανε τίποτα απολύτως ουσιαστικό για να περάσει το κτήμα στην κυριότητα του δήμου, αφήνοντας ένα τόσο σημαντικό ζήτημα στο περιθώριο της επικαιρότητας.

Η αδρανής στάση των παρατάξεων έδωσε ελευθερία κινήσεων στον κληρονόμο του κτήματος για να αλλάξει το ιδιοκτησιακό καθεστώς προς δικό του όφελος. Η ιστορία πάντως επιδιώκεται να κλείσει στις 16 Φεβρουαρίου, οπότε και θα γίνει η δίκη για το αν θα περάσει οριστικά το κτήμα στον δήμο ή στον ιδιώτη που το διεκδικεί με την πάροδο των 50 χρόνων (2025), με πιθανότερο το δεύτερο ενδεχόμενο. Την ίδια στιγμή παρακολουθούμε να πλήττονται και οι τελευταίοι κοινόχρηστοι χώροι, τα πάρκα να μετατρέπονται σε παρκινγκ ή να ιδιωτικοποιούνται. Χαρακτηριστικό είναι το πρόσφατο παράδειγμα του άλσους στην Κύπρου και Πατησίων και η επαπειλούμενη καταστροφή του άλσους Παγκρατίου με τη κατασκευή θεάτρου.

Το πράσινο των πάρκων αντικαθίσταται από τις στολές των MAT και την ιδιωτική αυθαιρεσία, ενώ οι κάτοικοι που διαμαρτύρονται μετατρέπονται αυτομάτως σε «ταραξίες» και αντιμετωπίζονται ως τέτοιοι. Κάθε έννοια του λογικού χάνεται, όταν τα MAT που φυλούσαν ένα πλαστικό χριστουγεννιάτικο δέντρο στο Σύνταγμα την περίοδο της εξέγερσης των Δεκεμβριανών, τώρα ξυλοφορτώνουν τους πολίτες που αγωνίζονται για τα πραγματικά δέντρα του δήμου τους. Η Αγία Παρασκευή δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση, καθώς η ζωή γίνεται όλο και πιο ασφυκτική με το μποτιλιάρισμα που προκαλούν

οι καφετέριες στην Αγίου Ιωάννου και οι συνέπειες αυτών – μην ξεχνάμε το μαφιόζικο χτύπημα στην πλατεία Αγίου Ιωάννου πριν από δύο χρόνια, που κάθε άλλο παρά άσχετο με τις καφετέριες ήταν. Η έλλειψη δημόσιων χώρων που θα είναι ανοιχτοί για τον κόσμο δημιουργεί κενά στην επικοινωνία, τη συνάντηση και την ανάδειξη πολιτικών ζητημάτων που αφορούν τους κατοίκους, από τους κατοίκους.

Οι πλατείες υποβαθμίζονται και, την ανάγκη των ανθρώπων για επικοινωνία και πραγματική παρέμβαση στις ζωές και στην καθημερινότητά τους, αντικαθιστά το άνετο παρκάρισμα. Στην Αγία Παρασκευή, η απουσία ενός τέτοιου μεγάλου χώρου όπου θα μπορούν να συζητάνε συλλογικότητες και οι κάτοικοι, ή να παίρνουν μέρος σε πολιτιστικές δραστηριότητες, είναι παραπάνω από αισθητή. Ο εγκλωβισμός στην ιδιωτική μας σφαίρα ουσιαστικά υποβαθμίζει και την ανάγκη μας για μία δημόσια έκφραση του χώρου στον οποίο όλοι και όλες ανήκουμε και κάνει να φαίνεται η επιστροφή μας στο ιδιωτικό, μονόδρομος. Γι' αυτό και η επαναοικειοποίηση των δημόσιων χώρων δημιουργεί αυτά τα σημεία αναπνοής της πόλης που χρειαζόμαστε, για να μετατοπίσουμε το κέντρο του ενδιαφέροντος από τα σπίτια στις πλατείες. Μόνο αυτή η διεκδίκηση μετατρέπει κενούς και ουδέτερους χώρους σε ζωντανά κύτταρα μίας κοινωνίας.

Για εμάς, που είμαστε κάποιοι κάτοικοι της Αγίας Παρασκευής και των γύρω περιοχών σκοπός μας δεν είναι να λειτουργήσουμε ως υπερασπιστές της διαθήκης του Σιστοβάρη ούτε υπέρ της απόδοσης του κτήματος στο δήμο για κάθε χρήση γενικά. Αντιπροτείνουμε την απόδοση του κτήματος στους κατοίκους της περιοχής με σκοπό να μετατραπεί σε ανοικτό, ζωντανό χώρο για όλες και όλους.

Έναν χώρο όπου οι κάτοικοι θα μπορούν να συζητάνε θέματα που τους αφορούν και θα αναδεικνύονται πολιτικά και πολιτιστικά θέματα. Φτάνει πια με τους κακόγουστους φοίνικες του DaVinci και την αδράνεια των δημοτικών παρατάξεων για το ζήτημα.

Για να σταματήσουν να παίρνουν αποφάσεις για εμάς χωρίς εμάς, για να γίνουμε ενεργοί συντελεστές των ζωών μας.

**Όλοι στην ανοιχτή συνέλευση Κυριακή 15/2
στις 17.00 στο 1^ο δημοτικό (Αγ. Ιωάννου)**

Πρωτοβουλία Κατοίκων Αγίας Παρασκευής και γύρω περιοχών